پشت بوم

فیلتر سایت «کریستیز» سه ساله شد

حسین عبدالهاشم‌پور

● ایرانی‌ها متهم‌انـد زندگی دوگانه دارنـد: در اذهان عمومی یک‌جورند و در خلوت جور دیگر. فراگیرشـدن شـبکه‌های اجتماعـی مجـازی و انتشـار عکس‌های خصوصی و دل‌نوشـته‌های غیررسـمی بـه این گمانه هولناک، واقعیت بیرونی بخشیده است؛ به گمانم در این سیر قهقرا و ترسناک که می‌تواند شکاف‌های اجتماعی به وجود آورد تنها مردم مقصر نیستند: از زندگی در دهکده جهانی که آدم‌ها آسایش و آزادی‌هایشان را با هم مقایسه می‌کنند گرفته تـا آموزه‌های محیطی، مثلا تضادها در اتخاذ تصمیم‌های کلان، می‌تواند زمینه‌ساز ریا و تظاهر عمومی شـود؛ برای این آخری یک مثال پیش پا افتاده دارم که زمینه نگارش این یادداشت شد: حراج کریستیز، که معرف خواننده این ستون است از سال ۱۷۶۶ در اقصی نقاط دنیا ۳۲ شعبه دارد و در زمینه‌های مختلف از ملک و جواهـرات تا اثر هنری حراجی برگزار می‌کند و غیر از تجـارت و فروش هدف دیگری دنبال نمی‌کند. شـعبه کریستیز دوبی، سکویی مهم برای دوباره دیده‌شدن هنر ایران از سـال ۲۰۰۵ بود. با شناخت از این خصوصیات، آبان‌ماه سال پیش، وزیر فرهنگ‌وارشاداسلامی خواستار همکاری بیشـتر ایـن حراج‌خانه با ایران شـد و حتی ابـراز آمادگی کرد شـعبه‌ای از آن در کیش دایر شـود اما آن سـوتر، وب‌سـایت حراج کریستیز فیلتر است و سه‌سـال است هیچ‌کس حتی به خود زحمت نمی‌دهد پاسخگوی علت این فیلتر باشد؛ سوم آذر سال پیش بود که در یادداشتی نوشتم لطفا این فیلتر را بردارند، زیرا اگر مسـوولان ایران و کریستیز برای ارتقای سطح همکاری گرد یک میز بنشینند حتما طرف ایرانی نمی‌داند درباره این تضاد آشکار چه توضیحی دهد؛ جامعه ایرانی شاهد همین پارادوکس‌هاست؛ پایان مهر ماه جاری هجدهمین کریستیز دوبی با حضور پررنگ هنرمندان کشورمان برپا می‌شود آیا می‌توان امیدوار بود با رفع فیلتر وب‌سایت این حراج، قدمی هرچند کوچک در جهت تحقق جامعه‌ای یک‌رنگ برداریم؟

در مسیر زاینده رود

جشنواره فیلم‌های کودک و نوجوان پایان یافت

خداحافظی پروانه‌ها با نصف جهان

فرانک آرتا . اصفهان

● بیست‌وهشـتمین جشـنواره بین‌المللی فیلم‌های کودک‌ونوجـوان بـا معرفـی برگزیدگان خـود پایان یافت. شـهر تاریخی اصفهان که رودخانه زاینده‌رودش در حسـرت آب، تشـنگی را ناله می‌کنـد، این بار هم تجربه برگزاری دوره دیگری از جشـنواره را پشت‌سـر گذاشـت. در مدت چهـار روز -۱۱تا ۱۴مهر - ۱۳فیلم در بخش مسـابقه سـینمای ایران به نمایـش درآمد کـه اغلب میهمانان خارجی، نظر مثبتـی درباره فیلم «قول» به کارگردانی محمدعلی طالبی داشـتند. ضمن اینکه به دلیـل نبود مکان واحد برای نمایش فیلم‌ها و گردهمایی هنرمندان، اغلب فرصت گفت‌وگوی جمعی پیش نیامـد، به طوری که فریال بهزاد، کارگردان فیلم کودک در این‌باره عنوان کرد: «نبود کاخ جشنواره یکی از آسـیب‌های جشـنواره فیلم کودک اسـت و همین مساله فرصت تعامل و گفت‌وگوی فرهنگی را می‌گیرد. در حالی که جشـنواره، مکانی اسـت برای تبادل افکار و نظرات.»

این عضو هیات انتخاب فیلم‌های خارجی جشنواره در ادامه، یکی از مشـکلات جشنواره بیست‌وهشتم را کوتاه‌بودن مدت جشنواره دانسـت و افزود: «در بخش خارجی، میان فیلم‌های ارسالی، شاهد آثار خوبی بودیم که متاسفانه به دلیل فشردگی زمان ناچار شدیم، برخی از فیلم‌ها را کنار بزنیم.»

این کارگردان سینما در پایان، کیفیت فیلم‌های این دوره را اینگونه ارزیابی کرد: «متاسفانه بیشتر فیلم‌های سـینمایی این دوره فیلم‌هایی درباره کودک است و نه برای کودک. در واقع بزرگترها بیشتر از بچه‌ها از فیلم‌ها متنفع می‌شود، در حالی که در این جشنواره تخصصی باید فیلمسـازی برای کودک را در نظر بگیریم. شـاید یکی از دلایلش این باشد که ساخت فیلم برای کودک هزینه‌بر است و تهیه‌کنندگان زیربار خرجش نمی‌روند.»

چنیـن نگاهـی از گفته‌های پـوران درخشـنده، نیـز دریافت شـد. این کارگردان سـینما ضمن اظهار خرسـندی از برگزاری جشـنواره کـودک عنوان کرد: «بیشـتر فیلم‌هایی که در دوره بیست‌وهشتم شاهدش بودم، فیلم‌هایی درباره کودک بود که فقط بازیگر کودک داشـت، در حالی که موضوع آن برای بزرگسـالان بود! بنابراین بهتر است در سیاست‌های فرهنگی‌مان کودکان را جدی بگیریم.»

در میان صحبت‌های درگوشی، جمله‌ای نجواکنان ردوبدل می‌شـد که جشـنواره‌ای که کودک را جدی نمی‌گیرد، چه لزومی دارد که برگزار شود؟!

با همین پرسش، سراغ بهزاد فراهانی رفتیم. او ضمن رد این مسـاله توضیح داد: «واقعا خوشحال هستم که جشـنواره کودک و نوجوان برگزار می‌شـود. چون هر حرکت فرهنگی در این مملکت را باید جدی بگیریم و قدر بدانیم. چون در این سال‌ها آنقدر وضعیت معیشتی هنرمندان بد شده که نمی‌توان نسبت به آن بی‌تفاوت بود. قطعا از دل کمیت، کیفیت هم زاده خواهد شد. پس باید این کورسو را روشن نگاه داریم.»

معاون حقوقی و امور مجلس وزارت ارشاد در گفت‌وگو با «شرق»:

به انتقادهای «جناحی»، فقط احترام می‌گذاریم

اصلاحات «عصبانی نیستم» بیشتر از ۲۰ دقیقه است

عکس: مهدی شجاعیان

مهدی قدیمی: هفته گذشته تجمعی از سوی نیروهای موسوم به حزب‌الله در مقابل وزارت فرهنگ و ارشـاد شکل گرفت و تجمع‌کنندگان نسبت به عملکرد این وزارتخانه هشدار دادند. چندروز بعد از این تجمع هم خبر رسید که رییس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس با ارسال نامه‌ای به معاونت سینمایی وزارت ارشـاد، خواسـتار جلوگیری از اکران فیلم‌هـای «قصه‌ها» و «عصبانی نیسـتم» تا زمان رسیدگی به اعتراضات و شکایات مربوطه شـده است. حسین نوش‌آبادی، معاون حقوقی، امور مجلس و اسـتان‌های وزارت فرهنگ و ارشاد، در گفت‌وگو با «شـرق» درباره مسایل مطرح‌شده پیرامون اکران این فیلم‌ها و تجمع اخیر برخی نیروهـای «خودجوش» در مقابل وزارت فرهنگ و ارشاد پاسخ داد.

اخیرا در مقابل وزارت فرهنگ و ارشاد تجمعی شکل گرفته بود و گویا برخی نیروها قصد ارشاد وزارت ارشاد را داشتند. نظر شما درباره این اتفاق چیست؟

بالاخره ما هرروز شـاهدیم که عده‌ای در مقابل مجلس و گاهی هم برخی افراد مقابل ریاست‌جمهوری تجمع می‌کنند و خواسته‌های خود را بیان می‌کنند و اینکه مقابل وزارت ارشاد هم تجمعی صورت بگیرد، اتفاق عجیبی نیست.

در تجمع‌های مقابل مجلس یا نهاد ریاست‌جمهوری هم مشخص است افراد تجمع‌کننده چه کسانی هستند و هم خواسته آنها مشخص است. تجمع مقابل وزارت ارشاد، تجمع چه کسانی بود و خواسته آنها چه بود؟

شـاید این تجمع ناشی از برخی دغدغه‌ها و نگرانی‌هایی بود که این افراد داشـتند و ما هم به دغدغه‌ها و نگرانی‌های ایـن افراد احتـرام می‌گذاریم. اما اعتقاد داریم در کشـوری که قانونمند اسـت و ذیـل یک قانون اساسـی جامع، برای همه بخش‌های آن هم قانونگذاری شـده، اگر حرف و نقد و دغدغه‌ای هم هسـت باید در چارچوب قانون بیان شود و از طریق قانونی پیگیری شـود. یعنی به عقیده ما بهتر است از تجمعاتی که می‌تواند مورد سوءاستفاده دیگران قرار گیرد یا از سردادن شعارهایی که می‌شود از آن برداشت‌های دیگری داشت و در کل از نگاه‌های تندی که اثر سازنده ندارد، پرهیز شود. باب انتقاد همیشه باز است و ما همیشه از هر انتقادی در حوزه فرهنگ و هنر استقبال می‌کنیم؛ ما با انتقادات مخالفتی نداریـم ولی انتقـادات به‌جا را می‌پذیریم و بـه انتقاداتی که برخاسته از نگاه‌های شخصی، جناحی و طیفی است، احترام می‌گذاریم اما خود را ملزم به اجرایی‌کردن آنها نمی‌دانیم. ما در مسیر سیاست‌های کلی نظام و سیاست‌های دولت حرکت می‌کنیم، نه در مسیر سیاست‌های اشخاص و گروه‌ها.

دربـاره مخالفت‌هایـی که بـا اکران فیلـم «عصبانی نیستم» اعلام شده، نظر وزارتخانه چیست؟

فیلم «عصبانی نیستم» که در جشنواره فجر نمایش داده شـد، به‌دلیل برخی نقاط ضعفی کـه در فیلمنامه آن وجود داشت و به جهت برخی اعتراضاتی که بود دوباره مورد بازبینی و بررسـی قرار گرفت و قریب بـه ۲۰دقیقه از آن ابهام‌آمیز و چالش‌برانگیز تشخیص داده و اعلام شد این قسمت‌ها می‌تواند سوءتفاهم ایجاد کرده یا دیگران را نگران کند بنابراین حوزه سینمایی وزارت، این قسـمت‌ها را حذف کرد. اما آقای وزیر به‌عنوان رییس دستگاه فرهنگی کشور نظرشان این است که تا وقتی که نواقص فیلم کاملا برطرف نشده، این فیلم اکران نشود.

درواقع وزارت ارشاد هم مخالفتی با حذف بخش‌هایی از این فیلم ندارد؟

ما به‌هرحال نباید به‌خاطر فیلمی که ممکن است نظرات مختلفی درباره آن ابراز شود یا برخی‌ها به آن نگاه انتقادآمیز داشـته باشـند، وزارت ارشـاد را هزینه کنیم. مـا نباید این وزارتخانـه را برای فیلمی که اینقدر جای هزینه‌کردن ندارد، هزینه کنیم. بالاخره این‌هم یک فیلم است که تولید شده و اگر نواقصش رفع شود، حتما اکران می‌شود.

هفته گذشـته خبری آمـده بود با ایـن مضمون که قرارداد اکران هم با گروه سینمایی آفریقا منعقد شده؛ اما شما همچنان از لزوم رفع نواقص صحبت می‌کنید. ممکن است قراردادی که منعقد شده هم فسخ شود؟

مـن از جزییات این قـرارداد خبر ندارم. امـا در آخرین جلسـه‌ای که با حضور آقای وزیر داشتیم، شخص آقای وزیر حساسیت‌هایی را داشتند و با دقت نظری که روی موضوعات دارنـد می‌گفتند که هنوز نظر من تامین نشـده و فیلم باید اصلاح شود.

یعنـی به‌غیـر از این ۲۰دقیقـه‌ای کـه می‌گویید از فیلم حذف شـده، باز هم آقای وزیر معتقد است که باید بخش‌های دیگری از فیلم حذف شود؟

در بعضی از موارد خود آقای وزیر شـخصا ورود می‌کند. آخرین جلسه‌ای که در شورای معاونان داشتیم، آقای جنتی گفتند که من هنوز نظرم تامین نشده و نقاطی که باید اصلاح شود را اصلاح کنید تا فیلم بدون نقطه منفی شود و بعد من اجازه نمایش آن را می‌دهم.

درباره نامه‌ای که از طرف رییس کمیسـیون اصل۹۰ مجلس برای معاونت سینمایی وزارت ارشاد ارسال شده و در آن آمده که فیلم شاکی دارد و تا رفع شکایت امکان اکران آن وجود ندارد، توضیح می‌دهید؟

این فیلم هنوز اکران نشـده که بخواهند جلو اکران آن را بگیرند. ممکن است در نوبت اکران قرار گرفته باشد که در این صورت هم تا زمانی که نوبت اکرانش برسد می‌شود بخش‌های دارای اشکال را مجددا بازبینی و اصلاح کرد.

شـما می‌دانید «شکایتی» که در نامه کمیسیون اصل ۹۰ به آن اشاره شده از طرف چه فرد یا افرادی بوده؟ یعنی کمیسیون فرهنگی شکایت کرده یا شکایت از طرف فرد یا نهاد دیگری بوده است؟

درواقع از فیلمی که هنوز اکران نشده که نمی‌شود شکایت کرد. وقتی می‌شود از یک فیلم شکایت کرد که آن را نمایش دهند و نسبت به بخشی از آن دغدغه وجود داشته باشد. بعد از اینکه یک اثر هنری در جامعه منتشـر شـود و مردم آن را ببینند ممکن است بخشـی از جامعه نسبت به آن انتقاد یا شکایت داشته باشند. اما الان شکایت از فیلمی که اکران نشده موضوعیت حقوقی ندارد.

اصـولا شـکایت به کمیسـیون اصل ۹۰ وقتـی صورت می‌گیرد که کسـی بخواهد از طـرز کار مجلس یا قوه‌مجریه یا قوه‌قضاییه شـکایت کند. یعنی در اینجا از سـازنده فیلم شـکایت نشده و ممکن است مثلا از وزارت ارشاد یا معاونت سینمایی شکایت شده باشد. شما به‌عنوان معاون حقوقی و امور مجلس وزارتخانه، از موضوع این شکایت‌ها اطلاع دارید؟

نوشتن شـکایت یا دادخواست‌دادن کار سختی نیست و هرکسی می‌تواند درباره هر موضوعی شکایت بنویسد. اما وقتی این شکایت موضوعیت حقوقی ندارد، قابل طرح هم نیست. اینکه شما می‌فرمایید مربوط به مخالفت‌هایی است که شده، اما هنوز از کمیسـیون اصل ۹۰ نامه‌ای به دست ما نرسیده. اگر چنین نامه‌ای به دسـت ما برسد با توجه به محتوای آن پاسـخ خواهیم داد. بالاخره وزارت فرهنگ‌وارشاداسلامی که برای پاسـخگویی مشـکلی ندارد. وزارتخانه قطعا نسبت به فعالیت‌های خود و اقداماتی که در حوزه کاری این وزارتخانه صـورت می‌گیرد پاسـخگو خواهد بود و اگـر هم در حیطه وظایف ما تخلفی صورت گرفته باشد برطرف می‌کنیم. بالاخره در کشوری با این وسعت و حجم محصولات فرهنگی و هنری ممکن اسـت در یک نقطه‌ای، ایرادی وجود داشته باشد که ما آن را رفع می‌کنیم. اما باید در نظر داشـته باشـید که اگر برای یک یا دو فیلم حاشیه‌ای ایجاد می‌شود و انتقادی نسبت به آنها وجود دارد، در کنارش صدها فیلم فاخر و ارزشـمند و موثر هم همواره درحال تولید اسـت که متناسب با آرمان‌ها و پیام‌های انقلاب اسـلامی است. ما نمی‌توانیم این همه کار ارزشمند و وسـیع وزارت ارشاد را به‌دلیل انتقاد از یک یا دو فیلم زیر سوال ببریم. وقتی فیلم‌های تاثیرگذار و ارزشمندی مانند «چ» و «رسـتاخیز» در جشنواره توسط وزارت فرهنگ و ارشاد به‌عنوان آثار برگزیده انتخاب و معرفی می‌شوند و جایزه می‌گیرند نشـان می‌دهد که وزارت فرهنگ و ارشـاد از بین صدها فیلم، این فیلم‌ها را انتخاب می‌کند. ما انتظار داریم که منتقدان ما روی این مسایل ارزشگذاری کنند و این عملکرد وزارت را هم ببینند. درباره این فیلم‌هایی که انتقاد وجود دارد خود ما هم انتقاد داریم و نظر داریم و شـخص آقای وزیر هم نظر دارد و قطعا تا زمانی که این ایرادات برطرف نشـود، این فیلم اکران نخواهد شد، حتی اگر نوبت اکران گرفته باشد. اما از منتقدانی که گاهی به بهانه یک فیلم یا مواردی اینچنینی همه فعالیت‌های وسیع وزارتخانه را زیر سوال می‌برند، می‌خواهیم که منصفانه برخورد کنند.

چهره روز

تشییع پیکر غلامعلی پورعطایی

خواننده «نوایی» ساکن ابدی تربت‌جام شد

● **شـرق:** پیکر غلامعلـی پورعطایی که بـرای برگزاری مراسم تشییع به مشهد منتقل شده بود، راهی تربت‌جام شـد تا در دیار خود آرام گیرد. پورعطایی از خوانندگان و نوازندگان برجسته موسـیقی مقامی، به خصوص دوتار و متولد سال ۱۳۲۰ در محمودآباد تربت‌جام بود که ۱۲مهر پس از طی دوران بیماری ریوی و سنگ صفرا، درگذشت. مراسم تشییع پیکر او ظهر روز گذشته، ۱۴مهر در مقابل تئاترشـهر مشـهد برگزار و بعد از گذر از مجتمع امام‌رضا مشهد راهی تربت‌جام شـد. در بخشی از این مراسم پیام علی مرادخانی، معاون هنری وزیر ارشاد قرائت شد و سعید سـرابی، مدیرکل ارشاد خراسـان‌رضوی نیز گفت: «جای خالی غلامعلی پورعطایی، این گوهر موسیقی نواحی ایران، ضایعه‌ای جبران‌ناپذیر برای پیکره موسیقی خراسان است. هدف استاد پورعطایی و تلاش ایشان در راه اشاعه موسیقی سنتی توسط شاگردان ایشان ادامه خواهد داشت.» پس این هنرمند هم از دیگر سخنرانان مراسم بود که ضمن تشکر از حضور گسـترده مردم و جامعه هنری خراسان رضوی گفت: «از ارشاد خراسان‌رضوی به خاطر حمایت همه‌جانبه از استاد و حضور مداوم در تمام مراحل بیماری ایشان تشکر می‌کنم. استاد پورعطایی فقط متعلق به تربت‌جام نبودند بلکه به تمام کشور و جامعه هنری تعلق داشتند و فقدان ایشان، دل همه مردم را به درد آورده است.» در ادامه برنامه قیامتی، یکی از شـاگردان پورعطایی، از استادش به‌عنوان نخستین کسـی که توانسـت تمام آواها و نواهای محلی خراسـان را مکتوب کند، نام برد و اظهار تاسـف کرد که نتوانست این تحقیق‌ها را منتشر کند. او افزود: «این استاد موسـیقی مقامی اولین کسی بود که شاهنامه فردوسی را با دوتار خوانده و می‌گفت من همیشـه با سـازم ایران را فریاد می‌کنم.» همچنین حق‌گو، عضو هیات‌مدیره انجمن موسیقی خراسان‌رضوی در مورد جایگاه پورعطایی اظهار کرد: «امروز پیکر پورعطایی تشـییع نشد، بلکه پاره‌ای از فرهنگ ایران روی دسـت‌های مردم رفت، زیرا پورعطایی صدای سـوخته کویر ایران بـود، صدایی که با خار و گون عجین شده است.»

مجید سعیدی برنده جایزه «فتوژورنالیسم» ایتالیا:

سطحی نبینید، دنیا شما را می‌بیند

شرق: جایزه فتوژورنالیسم ایتالیا، یکی از معتبرترین جوایز عکاسی ایتالیاست که هرسال در سه‌بخش برگزار می‌شود. مهم‌ترین بخش آن جایزه مسـتر اسـت کـه هرسـال به عکاسی داده می‌شود که با نگاهی هنرمندانه بتواند پیام خودش را برساند. این جایزه امسال به مجید سعیدی، عکاس مستندنگار و خبری رسیده است که در کارنامه خود جوایز معتبری چـون جایزه عکس خبری لوکاس دولگای فرانسـه، کندی آمریکا، کتاب سال آمریکا و جایزه ورلدپرس‌فوتو را دارد. سـعیدی می‌گویـد این جایـزه را پیش از او عکاسان سرشناسی چون فابیو که برنده پولیتزر است و دونالد وبـر، عکاس آژانس هفت گرفته‌اند و همین نشان از اعتبار این جایزه هنری است. او که از طریق مدیر برنامه‌هایش در اروپا یعنی صبریه نجفی از این جایزه خبردار شده مجموعه‌ای از عکس‌های «زندگی در جنگ» را که از آثار او در افغانسـتان است در این رقابت شرکت داده بود. البته سعیدی به «شرق» گفته مجموعه‌ای که در این جایزه عکاسی شرکت کرده با سایر مجموعه‌هایی که جایزه گرفته متفاوت است و عکس‌های دیگری از مجموعه افغانستانش را انتخاب کرده که تاکنون در هیچ جایزه‌ای شرکت نکرده است.

جایـزه فتوژورنالیسـم ایتالیا بر اسـاس اعلام دبیرخانـه آن شـامل مبلغ شـش‌هزاریورو نقد و چهارهزاریـورو تجهیـزات عکاسـی اسـت که در مراسـمی به این عکاس اهدا خواهد شد. مجموعه زندگی در جنگ حاصل دوسـال زندگی سعیدی در افغانسـتان در کنار مردم این سـرزمین بعد از جنگ با عواقب آن اسـت؛ موضوعی که او می‌گوید به‌عنوان یک مسـتندنگار سـعی کرده در نگاهش حرفی برای گفتن داشته باشد و همین باعث شده تا هنرمندان عکاس در نقاط مختلف جهان نیز آنها را ببینند و انتخاب کنند: «هر هنرمند در آثاری که خلق می‌کند تلاش می‌کند نگاهش به موضوعات عمیق باشد و سطحی نگاه نکند. وقتی شما سطحی نبینید و به عمقش بروید، دنیا هم شما را می‌بیند. این مسوولان ما هسـتند که به هنر سطحی نگاه می‌کنند و گمان می‌کنند که هنرمند فقط بازیگر سینماست.»

البته او به‌عنوان یک عکاس این گلایه را نسبت به نگاه دولتی به هنر ندارد و می‌گوید: «نمی‌خواهم فقـط از صنف خودم دفاع کنم. از خوشنویسـان و مجسمه‌سازان و بقیه هنرمندان دفاع کنم. متاسفانه بخشـی از جایی که به ما مربوط می‌شود، معاونت هنـری وزارت فرهنگ و ارشـاد اسـلامی است که هیچ‌وقت سـراغی از عکاسی نمی‌گیرد و اگر هم به این سـمت بروند دایره آدم‌های خودشان اسـت؛ آدم‌هایـی کـه نزدیـک به خودشـان هسـتند و بودجه‌ها مربوط به آنهاست و گالری‌های دولتی به آنها اختصاص داده می‌شـود و به دیگران اهمیتی داده نمی‌شود.»

سعیدی با اشاره به اینکه علی مرادخانی، معاون هنری مرد بسیار شریف و خوبی است، می‌گوید: «اما فکرو ذکرش موسیقی کشور است و هنوز به این نگاه نرسـیده که معاون هنری وزارت فرهنگ و ارشـاد اسلامی است نه رییس دفتر موسیقی.»

یکی از ایرادهایی که به سعیدی گرفته می‌شود این اسـت که او این مجموعـه را هیچ‌گاه در ایران به نمایش نگذاشـته و با آنکه سـه‌موزه و بیش از ۱۲گالری معتبر جهان میزبـان آن بودند هیچ‌گاه مخاطبـان ایرانی آنها را روی دیـوار ندیده‌اند. او با بیـان اینکه خودش بسـیار دوسـت دارد در ایران عکس‌هایش به نمایش درآید، می‌گوید: «خیلی هم دوست دارم در ایران نمایشگاه داشته باشم. اما موزه هنرهای معاصر باید علاقه‌مند باشد که این عکس‌ها را به نمایش بگذارد.»

سعیدی با انتقاد از نحوه برگزاری نمایشگاه در موزه هنرهـای معاصر می‌گوید: «ایـن موزه، موزه هنرهای تجسـمی است اما ۳۰سال است که فقط در دست نقاشان است. نمایشگاه‌های موزه بیشتر در دست نقاشان است. این اجحاف بزرگی بر هنرهای دیگر است. چرا ما سال‌های سال باید ببینیم افراد دیگری آثارشـان در موزه هنرهای معاصر نمایش داده می‌شود. این خیانت به عکاسی و بقیه هنرهای دیگر است.»

او دربـاره پاسـخ به این سـوال که چرا دسـت به سـاخت مجموعه جدیدی نمی‌زنـد؛ هم اضافه می‌کند: «خیلی خوب اسـت که دست به عکاسی از مجموعه جدید بزنم. به حرف خیلی خوب است. اما یادتان باشـد من عکاس فری‌لنس هستم و آزاد کار می‌کنم از جیب خودم کار می‌کنم و دستم در جیب نهادی نیست و خودم هستم و دوربینم. هر تلاشی که بخواهید بکنید باید پولی باشد در اندازه حداقل که زندگی‌ام بچرخد. مـن می‌خواهم چندین‌پروژه کار کنم که پولش را ندارم. نیازی هم ندارم از کسی بگیرم البتـه اگر از جایی کمک کنند، خوشـحال می‌شوم. اما دست به سمت کسی دراز نمی‌کنم.»

IEON
Since 1960
Respecting you is our business.

صبحانه متفاوت
ناهاری ویژه

Sam Center: 8th floor, Sam Center
Fereshteh Ave
Tel: (+98-21) 22 65 38 41
www.leon1960.com

Design: HG+/Rakhshani/ Photo: ARTEM